

MALASPINA, Marco.
La ciència dels Simpson. L'Univers en forma de rosquilla. Guia no autoritzada.

Ed. Bromera, Col·lecció Sense Fronteres. Alzira. 2010. 213 pàgs.

ANTONIO TORRES
4t ESO - IES A. LLIDÓ

Aquest llibre és un assaig sobre les referències a la visió del món científic que apareixen en la coneguda sèrie de televisió *Els Simpson*. L'autor, Marco Malaspina, periodista i científic que treballa a l'oficina de l'Istituto Nazionale di Astrofisica a Itàlia, pretén ensenyar-nos tot allò relacionat amb la ciència que hi ha en els diferents capítols. D'aquesta manera pretén mostrar-nos que hi ha aspectes científics presents en tot allò que ens envolta sense que ens n'adonem.

Malaspina tracta de mostrar la visió de la ciència i els científics que tenen la resta dels personatges de la sèrie. L'autor recull aquestes referències sobre les relacions CTS (entre la ciència, la tècnica i la societat), ens diu el capítol de la sèrie on apareixen, el personatge que en parla i en alguns casos reproduïx part dels diàlegs implicats. L'anàlisi d'aquesta informació es presenta de forma ordenada en set capítols.

Els temes científics tractats inclouen els principals debats generats en la opinió pública al voltant de la ciència i els científics (les necessitats energètiques del món actual, les qüestions bioètiques relacionades amb la medicina, la divulgació científica...).

Els dos primers capítols es centren en els problemes de viure en una ciutat com Springfield prop d'una central nuclear. Hi ha una referència clara sobre la seua perillositat quan descriu com Homer, encarregat de la seguretat no sap quin botó és el de les emergències (paròdia no gens exagerada si recordem l'accident de la central nuclear de Txernòbil en 1986, causat per una successió d'errors humans durant unes proves).

El 3r capítol sobre els escrúpols de les multinacionals farmacèutiques (molt interessades en els seus ingressos), els efectes dels nous medicaments... Bart té que prendre píndoles per calmar la seua hiperactivitat i li causen efectes secundaris, aleshores Marge pensa que són millors els remeis de l'avia que les noves píndoles. El 4t capítol fa referència als estudis científics sobre l'alta mortalitat causada per l'obesitat i a la nociva influència de la publicitat alimentària sobre els més joves.

El 5é capítol tracta sobre l'espai i l'astronomia, un cometa que cau sobre Springfield i es desintegra degut a la contaminació, viatge de Homer a l'espai... Els protagonistes del 6é capítol són les ciències experimentals i el mètode científic, la divulgació de la ciència en l'escola, Lisa fa un experiment científic amb un hamster...

L'últim capítol està dedicat a la relació entre ciència i societat, comparació entre darwinisme (teoria de l'evolució de Darwin) i creacionisme (mite de la creació: Adam i Eva), mètode científic contra religió. Troben un esquelet estrany en els terrenys on van a construir un centre comercial, Lisa aconsegueix la interrupció de les obres, hi ha una disputa sobre l'origen científic de l'esquelet enfront de teories científiques que asseguruen que és l'esquelet d'un àngel...

L'autor diu que en la sèrie de "Els Simpson" no s'ensenyava ciència ni els guionistes pretenen fer-ho però llegint aquest llibre sí que aprens sobre la ciència que ens envolta, sobre la relació entre ciència i societat, sobre els perills de les centrals nuclears i el problema de l'eliminació dels residus nuclears.

Crec que és un llibre molt interessant. No és gens avorrit ja que desperta la curiositat de tots aquells que volen descobrir com una sèrie de dibuixos animats pot amagar tanta ciència.

CORWELL, Patricia Daniels
Post Mortem.
Ed. Grijalbo Mondadori,
Barcelona, 1999. 356 pàgines

SIENA RAMSEY
ANDREA BRIONES
4t ESO - IES A. LLIDÓ

Una quarta víctima apareix salvatgement estrangulada a Richmond, Virginia. La doctora forense Kay Scarpetta, cap del departament de Medicina Legal, s'encarrega de realitzar-li l'autòpsia, igual que a les altres tres dones anteriorment assassinades. Tots els crims s'han dut a terme amb el mateix *modus operandi*, no obstant això, les dones no presenten cap patró de selecció. La doctora Scarpetta junt amb el seu equip, recorre als últims avanços en medicina legal per tal d'esbrinar la identitat de l'assassí. Mentres en la ciutat continua impregnant el terror, l'assassí viola i mata a una quinta dona. Cada vegada els assassinats són més seguits, brutals i sàdics. Al seu torn, la doctora Kay ha de fer front a aquells que volen arruïnar la seua reputació i la seua difícil relació sentimental. Ens mostra l'estrès que es passa quan tota la teua vida gira entorn a un treball com aquest i sols es dificulta més al ser dona.

Esta novel·la policíaca, pertany a la sèrie Kay Scarpetta, escrita per la prestigiosa autora Patricia Daniels Cornwell. Aquesta escriptora naix a Miami el 1956, té una infància i una adolescència molt dura. Finalment, decideix estudiar filologia anglesa. Després de graduar-se, comença a treballar per al periòdic 'Charlotte Observer' com a reporter de successos. Més tard, treballa durant sis anys com a analista forense en l'estat de Virginia, la qual cosa li permet conèixer un món que després reflectirà en les seues novel·les, incloses les múltiples autòpsies que presencia. Des de fa uns anys es dedica exclusivament a l'escriptura. És autora de diversos best-sellers, sent una de les més prestigioses en la literatura negra i de suspens actual. *Post Mortem* és la primera obra de Patricia Cornwell, obrint la sèrie protagonitzada per la doctora forense Kay Scarpetta, i l'única novel·la que ha guanyat en el mateix any els premis Edgar, John Creasey, Anthony, Macavity i Prix du Roman.

En *Post Mortem*, l'autora aconsegueix mantindre la intriga fins al final del llibre, al mateix temps que ens va introduint en el fantàstic món de la medicina forense: les autòpsies, la reacció de diversos elements a la llum làser, com descobrir la identitat d'una persona per mitjà de l'anàlisi de saliva, sang, líquid seminal... L'obra, a banda de ser una magnífica lectura d'oci, té molta relació amb la ciència: la química, la biologia, la medicina, com podem apreciar en les tècniques d'investigació científica descrites per l'autora. Totes les descripcions que es mostren en l'obra, sobre l'aparença dels morts com de les autòpsies dels cadàvers, són molt detallades, i a la vegada s'ajusten perfectament al mètode científic.

El departament forense es considera un departament molt masculí, el estereotip mèdic és d'un científic home quan en realitat milers de dones es dediquen a aquest. En la novel·la, Cornwell trenca aquest estereotip posant de protagonista a una dona que al seu treball ha d'afegir les preocupacions d'una dona ordinària que ha de cuidar a una neboda.

Per tot el que s'ha dit anteriorment, veiem molt recomanable la lectura d'aquest llibre. Tant a adults com a adolescents els pareixerà una novel·la esplèndida. No obstant això, no ho recomanaria a xiquets o gent sensible, a causa de les detallades descripcions que es fan del brutal mode d'actuar de l'assassí. El llenguatge encara que de vegades resulta un poc complicat, a l'utilitzar en algunes parts del llibre un llenguatge científic, en general no és molt difícil de comprendre.